

BİR BİSİKLET BİR ÖZGÜRLÜK

Annemin küçüklük fotoğraflarına bakıyorduk ki gözüme bir fotoğraf ilişti. Fotoğraf siyah beyaz olduğu için renkler belli değil ve bir o kadar da net değildi. Anlaşıldığı kadarıyla annemin yanında eski püskü bir bisiklet vardı ve annemin bisiklete bakışı bu fotoğrafın gördüğüm en güzel fotoğraf olmasını sağlamıştı.

Ben ayrıntıları sorarken annem başladı anlatmaya. Fotoğraf çekildiğinde yaklaşık on yaşında olduğunu söyledi. Ve etrafındaki herkesin bir bisiklet sahibi olduğunu kendisinin olmadığı için sürekli dışlandığından bahsetti. Sonrasında inat ettiğini ve babasına bisiklet aldirmek için eziyet ettiğini anlattı. Tabii paradan sıfırların atılmadığı dönem bu, kim bilir ne zorluklar çekmiştir dedem bisiklet almak için. Düşe kalka bisikleti sürmeyi öğrenmeye çalıştığını söyledi annem. Bu fotoğrafı çekildikten sonra tam bisikleti sürmeye başladığında birden yere yapıştığını ve burnunun kenarında hâlâ izinin olduğundan bahsetti.

Ne tesadüf ki aynı yerde aynı izden bende de var hem de aynı sebepten ötürü. Ancak ikimiz de pişmanlık duymuyoruz. İki tekerlekli bisikleti sürmeyi öğrendiğimiz o ânı da hiç unutmayacağız. Değil mi anneciğim? Bisiklet sürmek özgürlüktür.

İşte özgürlük o zaman özgürlüktür.

DUYGU KEKEÇ

11-A 713